

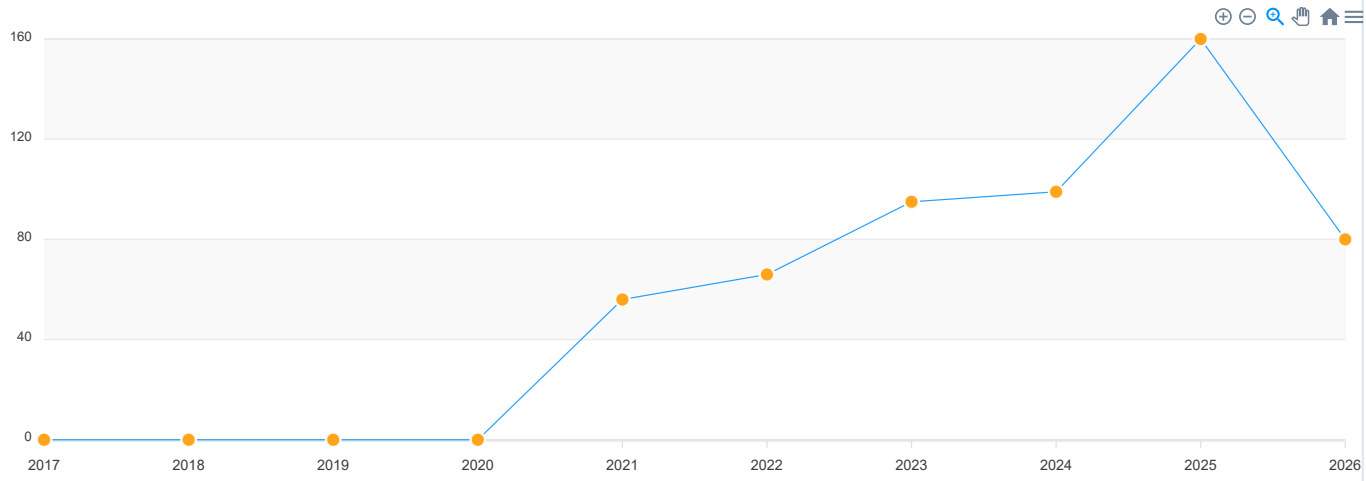
Name (English):	Journal of Educational Innovation and Research
Name (Local):	วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย
Status:	Active
Editor-in-Chief:	ผศ. ดร.ภูมิภควัธจ์ ภูมพงศ์คชศร
Abbreviation (English):	jeir
Abbreviation (Local):	วนกว
pISSN:	-
eISSN:	3027-6446
Issues/Year:	4
Address:	สถาบันเทคโนโลยีนวัตกรรมทางการศึกษาและการวิจัยแห่งสุวรรณภูมิ (สนว.) เลขที่ 22/2 ม.5 ต.หนองปรือ อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี 20140
Website:	https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jeir
Email:	phumphakhawat.ps@gmail.com
Publisher (English):	Suvarnabhumi Institute Innovation Technology Education and Research (SITER)
Publisher (Local):	สถาบันเทคโนโลยีนวัตกรรมทางการศึกษาและการวิจัยแห่งสุวรรณภูมิ (สนว.)
TCI Tier:	1
Top Levels:	Social Sciences
Subject Area:	-
Sub-Subject Area:	-
Note:	• Formerly known as eISSN: 2730-1672 • An online-only Journal

TCI Tier History:

Tier 1:	From **01 Jan 2025** to **31 Dec 2029**
Tier 1:	From **01 Jan 2022** to **31 Dec 2024**
Tier 2:	From **01 Jan 2021** to **31 Dec 2021**

Show More

จำนวน publication ใน 10 ปีที่ผ่านมา

เว็บไซต์นี้ใช้คุกกี้เพื่อปรับปรุงประสบการณ์ผู้ใช้ โปรดยอมรับข้อกำหนดและเงื่อนไข (อ่านนโยบายและเงื่อนไข) ยอมรับ

ISSN: 3027-6446 (Online)

Journal of Educational Innovation and Research

วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย

ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 : เมษายน – มิถุนายน 2569
Vol. 10 No. 2 : April-June 2026

JEIR

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

ผศ.ดร.ภูมิภควัธจ์ ภูมพงศ์คชศร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการ

Prof. Dr. Shulan Zhao	International Collaborations Office, Yunnan Academy Social Sciences, China
ศ.ดร. จำนงค์ อดิวัฒนสิทธิ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รศ.ดร. สัญญา เคณาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รศ.ดร. ภูมิพิพัฒน์ รักพรมงคล	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
รศ.ดร. ภารดี อนันต์นาวี	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผศ.ดร. สมชาย ดำเนิน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร. ญาณกร โท้ประยูร	สมาคมนักวิจัยแห่งประเทศไทย
ผศ.ดร. สาโรจน์ เผ่าวงศากุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
ผศ.ดร. โยตะ ชัยวรมันกุล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร. ณฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
ผศ.ดร. พรศักดิ์ สุจริตรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผศ.ดร. เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม	มหาวิทยาลัยราชธานี
ผศ.ดร. สถาพร พฤฑฒิกุล	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผศ.ดร. พงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
ผศ. ณัฐนันท์ ทองทรัพย์	มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
Dr. Chai Ching Tan	Rajamangala University of Technology Rattanakosin, Thailand
ดร. สุขสรรพ์ ศุภเศรษฐเสรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ดร. นวพล แก้วสุวรรณ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ดร. เพิ่มทรัพย์ เวชสุกรรม	บริษัท ตรวจสอบภายในธรรมนิติ จำกัด
ดร. สิริกร บำรุงกิจ	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

กองบรรณาธิการ

ดร. ปรเมศร์ กลิ่นหอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
อาจารย์ฐาณิดาภัทฐ์ แสงทอง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Dr.Bilal Khalid	King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang - Bangkok, Thailand

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ณฐมน น่านโพธิ์ศรี	สถาบันรัชต์ภาคย์
กฤษณพล มั่งธรรม	สถาบันเทคโนโลยีนวัตกรรมทางการศึกษาและการวิจัยแห่งสุวรรณภูมิ
สมโภช บินศรี	สถาบันเทคโนโลยีนวัตกรรมทางการศึกษาและการวิจัยแห่งสุวรรณภูมิ

สำนักงานกองบรรณาธิการ

สถาบันเทคโนโลยีนวัตกรรมทางการศึกษาและการวิจัยแห่งสุวรรณภูมิ (สนว.)
เลขที่ 22/2 ม.5 ต.หนองปรือ อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี 20140
โทร: 038-198600; 094-9615665

สารบัญ

1071 แนวทางการสร้างความเข้มแข็งด้านคุณภาพชีวิตโดยการสร้างโอกาสในการมีงานทำของคนพิการชุมชนไร่ขิง-บ้านไร่ เทศบาลเมืองไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
ธนบดี จุติโสภณชัย, พระมหาประกาศิต สิริเมโธ และ ประเสริฐ บุปผาสุข

1086 การพัฒนาทักษะการป้องกันตนเองเพื่อความปลอดภัย ในการคัดแยกขยะ ของแรงงานชาวกัมพูชา ในกรุงเทพมหานคร
Channa Phon, ประเสริฐ บุปผาสุข และ สุรัตน์ พักน้อย

1100 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
สลักจิตร คณะฤทธิ์ และ พงษ์วรินทร์ เต็งยี่

1122 การพัฒนาระบบพี่เลี้ยงเสมือนสำหรับมหาวิทยาลัยและโรงเรียนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาเขตภูมิภาคตะวันตก เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลการเรียนรู้ของครู
จรายุทธ ประทีปวรกาญจน์, ฐาปนีย์ ธรรมเมธา, อนิรุทธ์ สติมั่น และ เอกนฤน บางท่าไม้

1139 การพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลอาชีพ
จักรพันธ์ ชุบไธสง, แอน มหาคีตะ และ ดิศรณ์ แก้วคล้าย

1157 Research on the Internal Quality Assurance System of Singapore Education Based on the School Excellence Model
Wang Haolin and Suping Yang

1168 The Impact of the Bai Ethnic Minority Intangible Cultural Heritage Teaching Model on College Students' National Cultural Identity
Tu Xuejia, Weng Fwuyuan

1182 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่องดอกและส่วนประกอบของดอกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผ่านการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบจำลองเป็นฐาน
วิภาวดี แขวงเมฆ และ ประภาภัทร บุญทองกุล

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

A Cooperative Learning Management Model for Developing Academic Achievement, Social Skills, and Problem-Solving Skills Among Physical Education Students at Phetchabun Rajabhat University

สลักจิตร คณะฤทธิ์[1] และ พงษ์วรินทร์ เต็งยี่[2]

Salakjit Kanalit[1] and Pongwarin Tengyee[2]

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Faculty of Education, Rajabhat Phetchabun University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: [1]salakjit.kan@pcru.ac.th

Received March 29, 2026; **Revised** May 1, 2026; **Accepted** May 5, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือฯ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่1การศึกษาองค์ประกอบจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ขั้นตอนที่ 3 การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ กลุ่มเป้าหมายได้แก่ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 30 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purpose Sampling)เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคม และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคม ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล 2) ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบมี

ความเหมาะสมในระดับดีมาก โดยมีค่า I-CVI เท่ากับ 1.00 และค่า S-CVI เท่ากับ 1.00 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ผลการวิจัยแสดงถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นประโยชน์และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ; ทักษะการแก้ปัญหา; ทักษะทางสังคม; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; พลศึกษา

Abstract

This research aimed to: 1) examine the components of a cooperative learning instructional model; 2) develop the cooperative learning instructional model; 3) compare students' learning achievement before and after implementation of the model; and 4) assess student satisfaction with the model. The study employed a Mixed Methods Research design, conducted in three phases: Phase 1 involved an examination of components through a review of relevant documents, textbooks, and prior research; Phase 2 focused on designing and developing the cooperative learning instructional model; and Phase 3 entailed implementing the developed instructional model. The target group comprised seven subject-matter experts. The sample consisted of 30 Physical Education students, selected through purposive sampling. Research instruments included cooperative learning lesson plans, a learning achievement test, a problem-solving and social skills assessment form, and a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, and a dependent-samples t-test.

The results revealed that: 1) the cooperative learning instructional model comprised five components: instructional design principles, learning objectives, problem-solving and social skills, instructional procedures, and measurement and evaluation; 2) the quality validation of the model demonstrated a very high level of appropriateness, with an Item-Content Validity Index (I-CVI) of 1.00 and a Scale-Content Validity Index (S-CVI) of 1.00; 3) students' post-test learning achievement was significantly higher than their pre-test scores at the .01 level of statistical significance, and students' problem-solving and social skills were likewise significantly higher after instruction at the .01 level of

statistical significance; and 4) students' overall satisfaction with the cooperative learning model was rated at a very high level. These findings indicate that the developed cooperative learning instructional model can be effectively applied to enhance instructional development and to promote more efficient and effective teaching and learning practices.

Keywords: Cooperative Learning; Problem–Solving Skills; Social Skills; Learning Achievement; Physical Education

บทนำ

ปัจจุบันเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงอาจเป็นได้ทั้งที่เกิดจากธรรมชาติและฝีมือของมนุษย์ การแก้ปัญหาที่ทุกคนยอมรับว่าสามารถทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ เพราะการศึกษาช่วยให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้อย่างถาวร เกิดปัญญาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ทุกประเทศทั่วโลกจึงให้ความสำคัญกับพลเมืองของตนในการให้ได้รับการศึกษาทัดเทียมกัน การศึกษาจึงเป็นหนึ่งในรากฐานสำคัญเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้คน ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคมโดยรวมให้ดีขึ้น จึงไม่น่าแปลกที่ทุกองค์การทั้งในระดับโลก ระดับประเทศ และระดับท้องถิ่น ต่างเห็นคว้าสำคัญเรื่องการศึกษา โดยเฉพาะในระดับโลก องค์การสหประชาชาติ (UN) ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นหนึ่งในเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหัสวรรษ 2030 ข้อที่ 4 ว่าด้วยการส่งเสริมการศึกษาที่เท่าเทียม และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน (Kantheera, 2021, p. 5)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันหลัก ที่ผลิตบัณฑิต มีอัตลักษณ์ มีคุณภาพ มีสมรรถนะที่บูรณาการนำองค์ความรู้สู่นวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างความมั่นคงให้กับประเทศ มีพันธกิจ ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ ทัศนคติที่ดี เป็นพลเมืองดีในสังคม มีสมรรถนะตามตลาดแรงงานที่ต้องการจากผู้ใช้บัณฑิต สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมการวิจัยที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ มุ่งเน้นการบูรณาการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาท้องถิ่นตามศักยภาพ สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ ความเข้มแข็งของผู้นำชุมชนให้มีคุณธรรมและความสามารถในการบริหารงาน เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม บริหารจัดการทรัพยากรภายในมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพด้วย หลักธรรมาภิบาล พร้อมรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน(Rajabhat University System, 2017–2036, p. 32) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็น มหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีพันธกิจ

ของมหาวิทยาลัยนอกจากพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา 4 ด้าน คือ 1) การผลิตบัณฑิต 2) วิจัย 3) บริการวิชาการ และ 4) ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม แล้วยังมีพันธกิจที่สำคัญอีก 4 ด้าน คือ 1) การพัฒนาวิชาชีพครูและบุลากรทางการศึกษา 2) การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและท้องถิ่น 3) การศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น และ 4) การศึกษาค้นคว้าสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ (Rajabhat University Act B.E. 2547 p. 2)

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา พ.ศ.2566 นักศึกษาในหลักสูตรจะต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีภาคปฏิบัติ หลักสูตรผลิตบัณฑิตเพื่อให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาและสามารถประกอบวิชาชีพครูพลศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาในสายของพลศึกษาได้ และเมื่อเรียนครบตามเงื่อนไขของหลักสูตรจึงจะสามารถออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดในชั้นปีที่ 3 และ 4 (Bachelor of Education Program in Physical Education, 2023, p. 3)

ในอดีตมีงานวิจัยที่ที่ผ่านมาพบว่ามีงานวิจัยที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (Thanarong, 2020, p. 32) และการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรูรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการแกปญหาสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร (Phasaphong, 2024, p.18)โดยเป็นการสอนที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่เกี่ยวกับ การกระจายบทบาทในการสอน กลวิธีการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน วิธีการสอนดังกล่าวมีรากฐานมาจากแนวคิดทัศนคติเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สอดคล้องกับ (Siwanan, 2021, p. 87)ศึกษาเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและแบบ เอส.ที.เอ.ดี.ที่มีต่อทักษะเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ต่อทักษะเทควันโดของนักเรียนมีความสามารถด้านทักษะดียิ่งขึ้น

จากการการศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องสะท้อนให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learing) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สร้างปฏิสัมพันธ์ทำให้เกิดระหว่างผู้เรียนและระหว่างผู้สอน สามารถนำมาใช้ในการเรียนได้ทุกวิชาและทุกระดับชั้น และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะทางสังคมอย่างวิชาพลศึกษา เพราะรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบความร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1 ขั้นเตรียมเป็นการจัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนทั้งเพศและความสามารถทางการเรียน 2 ขั้นสอน โดยครูนำเสนอบทเรียนและสื่อที่น่าสนใจ มีการมอบหมายงานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไขคิดหรือวิเคราะห์ 3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม เน้นสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีการช่วยเหลือรวมทั้ง

การให้กำลังใจ 4 ขั้นตรวจสอบงานและผลงานทดสอบ และ5 สรุปบทเรียนและการทำงานกลุ่ม (Thanarong, 2020, p. 32; Chanathip, 2011, p. 45)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษา รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและ ทักษะทางสังคมของนักศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบในการส่งเสริมทักษะและพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะที่จำเป็นเพิ่มขึ้นเพื่อไปพัฒนาทักษะวิชาชีพพลศึกษาในอนาคตสอดคล้องกับการนำการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดของ Slavin ที่เน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่มเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม โดยคละความสามารถที่แตกต่างกัน เมื่อมีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคลหรืออาจให้ผู้ที่มีความสามารถสูงกว่าได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่า ทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำ เข้าใจเนื้อหาดีขึ้นและง่ายกว่าและกล้าในการที่จะซักถามข้อสงสัย (Slavin,1995)

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า มีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จากความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบความร่วมมือเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างและรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมของนักศึกษาผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้เทคนิคในการจัดการเรียนรู้แบบความร่วมมือพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการด้านการจัดการเรียนการสอนที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
2. พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
4. ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

การทบทวนวรรณกรรม

การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

การจัดเรียนการสอนพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันผลิตครูเพื่อให้บัณฑิตได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในท้องถิ่นของตนเอง โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพครูและการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ที่เพื่อมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตเพื่อไปถ่ายทอดความรู้ทางด้านพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานที่จัดให้มีการเรียนการสอนพลศึกษาสร้างให้ไปถ่ายทอดความรู้ทางด้านทักษะกีฬา คุณธรรม จริยธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา การเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมจากการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของพลศึกษาไว้ดังนี้

Good (1959, p. 395) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและกีฬา ว่าหมายถึงโครงการการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ๆทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่าง ๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลายทางด้านร่างกาย การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาจะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโตและแข็งแรงทางด้านจิตใจ พลศึกษาและกีฬาช่วยเพิ่มพูนความเชื่อมั่น ความคิดริเริ่ม ความรอบคอบไหวพริบดี จิตใจโอบอ้อมอารีมีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีทำให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีขึ้น ทางด้านอารมณ์ผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา รู้จักควบคุม อารมณ์มีความอดทนอดกลั้น ในสิ่งที่ไม่พอใจเป็นผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใสอยู่เสมอ ช่วยลดความตึงเครียดของสภาพจิตใจลงได้มาก ทางด้านสังคม พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักเคารพกติกาอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมมีความเสียสละมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะส่งเสริมให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

Bucher (1960) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและ กีฬา เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวน การศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนา ทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดีโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เลือกเฟ้นแล้วเป็น สื่อเพื่อให้บ รรลุจุดมุ่งหมายตามที่ได้วางไว้ข้างต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเป็นการเสริมสร้างพัฒนาการส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย พัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์สังคมและสติปัญญาและเป็นการเสริมสร้างทักษะ พัฒนาการการเคลื่อนไหวการสอนพลศึกษาเพื่อไปถ่ายทอดความรู้ทางด้านพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานที่จัดให้มีการเรียนการสอนพลศึกษาสร้างให้ไปถ่ายทอดความรู้ทางด้านทักษะกีฬา คุณธรรม จริยธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา การเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

การจัดการเรียนรู้แบบความร่วมมือ

Artzt and Newman (1999, p. 6)ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ซึ่งสรุปได้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนร่วมกัน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อเรียนรู้การแก้ปัญหาร่วมกัน เพื่อให้กลุ่มประสบผลสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยสมาชิกในกลุ่มเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว การที่สมาชิกจะบรรลุเป้าหมายร่วมกันนั้น ทุกคนต้องปรึกษาหารือกันและกัน ช่วยเหลือกันให้เกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหา ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ จัดหา และชี้แนะแหล่งค้นคว้าข้อมูล ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าเอง ซึ่งตัวผู้เรียนจะเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการที่จะทำให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน (Department of Curriculum and Instruction Development, 2001)

Wattanaporn (1999, p. 29) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยการมีส่วนร่วมของแต่ละคนในการเรียนรู้เพื่อความสำเร็จในกลุ่ม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ร่วมมือเป็นการสอนแบบเป็นกิจกรรมกลุ่มเพื่อและเป็นการสอนแบบผสมผสานโดยให้ความร่วมมือโดยเน้นทำกิจกรรมการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และช่วยเหลือกัน

ทักษะการแก้ปัญหา

Krulik and Rudnick (1993, p. 3) กล่าวว่าการแก้ปัญหาเป็นกระบวนการและเป็นวิถีทางที่บุคคลแก้ปัญหาจะต้องใช้ความรู้ ทักษะ ความเข้าใจ กระบวนการ จะเริ่มเมื่อเผชิญกับปัญหาและจบลงเมื่อได้คำตอบ ผู้แก้ปัญหาจะต้องสังเคราะห์สิ่งที่ตนได้เรียนรู้ มาแล้วนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

Edstrand and Dominoski (1971, p. 17) กล่าวว่า การแก้ปัญหา เป็นกิจกรรมที่เป็นทั้งการแสดงความรู้ ความคิดจากประสบการณ์เดิมและ ส่วนประกอบที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน นำมาจัดเรียงลำดับใหม่เพื่อผลของความสำเร็จในจุดมุ่งหมาย เฉพาะอย่าง

Tipawan (1998, p. 53) กล่าวว่า การแก้ปัญหา เป็นทักษะที่ต้องอาศัยสติปัญญา ความคิดประสบการณ์ และการรับรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน อันเป็นผลมาจากการพัฒนาทางสติปัญญาในระดับสูงที่บุคคลนำมาใช้เพื่อขจัดปัญหาต่าง ๆที่เกิดขึ้นให้หมดไป

Thatsanai (2003, p. 41) กล่าวว่า การแก้ปัญหา เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนทางสมองที่บุคคลใช้ความรู้ ทักษะ และการดำเนินการในการแก้ปัญหาทำให้เกิดความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการที่มีเหตุผล เพื่อจะได้ข้อสรุปหรือคำตอบที่ชัดเจนครอบคลุมเป้าหมายกระบวนการ และทักษะพื้นฐาน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการแก้ปัญหาหมายถึงพื้นฐานและพื้นฐานสำหรับชีวิตมนุษย์เพราะการดำรงชีวิตประจำวันล้วนมีสภาพแวดล้อมที่ทำให้ต้องปรับตัวอยู่ตลอดเวลา การแก้ปัญหาจึงจำเป็นมี

สำคัญในการจัดการศึกษาและการส่งเสริมเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการวิเคราะห์ปัญหา ทำความเข้าใจ คิดค้นและหาวิธีการในการแก้ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์เป็นทักษะพื้นฐานที่ให้ผู้เรียนจะสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมไปสู่สถานการณ์ใหม่ ๆ ในอนาคตและเผชิญปัญหาได้จะรู้จักการแก้ปัญหาที่ตนเองพบในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทักษะทางสังคม

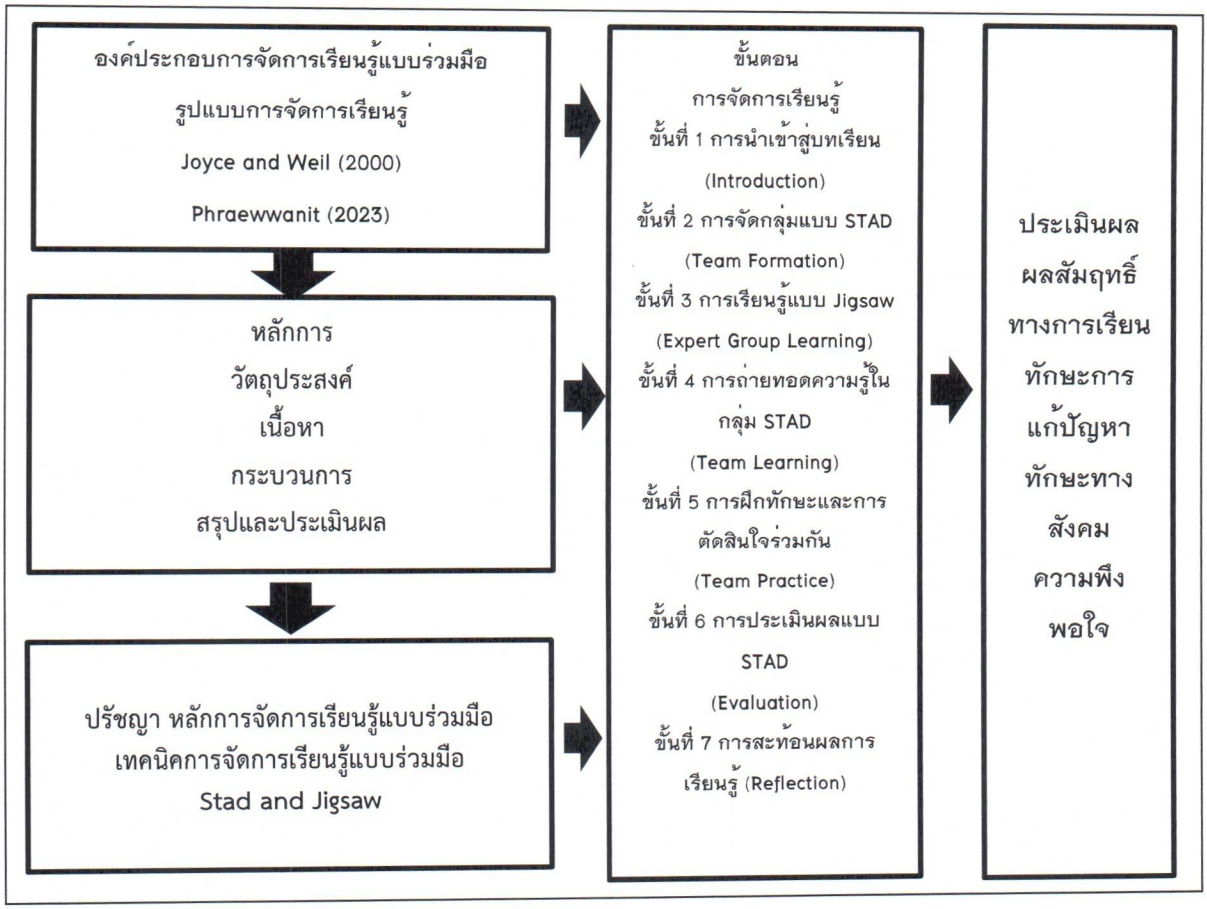
Kittiwat (2011, p. 23) กล่าวว่า ทักษะทางสังคม (Social Skills) เป็นกลุ่มของทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์และ การสื่อสารระหว่างกันภายในสังคม รวมทั้งความสามารถในการเข้าใจถึงสถานการณ์ที่หลากหลาย กฎ กติกาต่าง ๆ ในสังคม ความสามารถในการรู้จักผู้อื่นและการนึกถึงคนรอบข้างอย่างเข้าใจ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในทางบวกให้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับทุกเพศทุกวัย

Bornstein, Bellack and Hersen (1977, p. 6) กล่าวว่าทักษะทางสังคม เป็น การรับรู้อารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการของตนเอง และสามารถเลือกที่จะแสดงพฤติกรรม บทบาท อารมณ์ ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทที่ตนเองอยู่ โดยการแสดงความรู้สึกนี้สามารถแสดงออกมาได้ 2 ทาง คือ ทางบวกและทางลบ ทั้งโดยใช้คำพูดและ ไม่ใช้คำพูด

Kriengsak (2008, p. 27) กล่าวว่า ผู้ที่มีทักษะทางสังคมจะสามารถเข้าใจถึงสถานการณ์ที่หลากหลาย กฎ กติกาต่าง ๆ ในสังคมมีความรับผิดชอบตามบทบาทของตน ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือพึงปฏิบัติได้ สามารถดำเนินกิจกรรมหรือทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข มีสำนึกต่อสังคม มุ่งหวังที่จะให้สังคมเกิดการพัฒนาไปในทิศทางที่ดียิ่งขึ้นและสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมส่วนรวมได้ Sasinan (2008, p. 34)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะทางสังคม เป็นความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกการทำงานร่วมกันและการเข้าใจถึงสถานการณ์ที่หลากหลาย กฎ กติกาต่าง ๆ ในสังคมตามบทบาทที่ตนได้รับมอบหมายโดยสามารถแสดงได้ทั้งทางบวกและทางลบ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยแบบผสมผสานวิธี แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้วยวิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ศึกษาเอกสารและตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของ Joyce and Well (Joyce and Well, 2000) Phraewwanit (2023, pp.25–40) และหลักการจัดการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ Stad and Jigsaw นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การสร้างรูปแบบได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาองค์ประกอบในขั้นตอนที่1 มาการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยนำผลการศึกษาขั้นตอนที่ 1 ไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษา แบบประเมินความรู้เพื่อใช้ประเมินความรู้ในเนื้อหาวิชาหลังเรียน แบบประเมินทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคม และการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน ประกอบด้วย กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนพลศึกษา จำนวน 4 คนโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม ด้วยการทำค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ก่อนนำไปใช้จริงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผนประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่1 เรื่อง การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ I-CVI ค่าทุกรายการอยู่ระหว่าง 0.71 – 01.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ S-CVI เท่ากับ 0.83 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องหลักการและกระบวนการจัดบริหารพลศึกษา ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ I-CVI อยู่ระหว่าง 0.71 ถึง 1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ S-CVI เท่ากับ 0.94 แผนการจัดการเรียรู้ที่ 3 เรื่องการจัดการเงินสำหรับโปรแกรมพลศึกษา ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อทุกรายการ I-CVI 1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ S-CVI เท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องนวัตกรรมในการสอนพลศึกษาค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ I-CVI อยู่ระหว่าง 0.71 ถึง 1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ S-CVI เท่ากับ 0.83

2. แบบประเมินความรู้รายวิชาการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียน (EDPE 201)โดยหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity index: CVI) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ I-CVI อยู่ระหว่าง 0.85 ถึง 1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ S-CVI เท่ากับ 0.90นำแบบประเมินความรู้รายวิชาการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียน (EDPE 201)ไปทดลองใช้กับนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน เพื่อคำนวณหาค่าความยากง่าย (difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (discrimination) คัดเลือกแบบวัด ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .20 – .80 ซึ่งถ้า P มีค่าต่ำกว่า .20 ถือว่าข้อคำถามนั้นยากเกินไป แต่ถ้าค่า P สูงกว่า .80 แสดงว่าง่ายเกินไป โดยใช้สูตรคำนวณหาค่าความยากง่าย จากนั้นจึงทำการหาค่าอำนาจจำแนก

(discrimination) ของแบบทดสอบวัดด้านความรู้ (Srisa-ard, 2011) โดยพิจารณาเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เมื่อพิจารณาคุณภาพของแบบประเมินความรู้ จำนวนทั้งสิ้น 40 ข้อ พบว่ามีคุณภาพด้านความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.63 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.01 ถึง 0.59 ดังนั้นจึงตัดข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.20 ออก เหลือข้อคำถามในการประเมินความรู้ที่มีคุณภาพความยากง่าย และอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ทั้งสิ้น 20

3. แบบประเมินทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมค่าดัชนีความสอดคล้องข้อคำถามกับสังเกตพฤติกรรมได้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ I-CVI อยู่ระหว่าง 0.85 ถึง 1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ S-CVI เท่ากับ 0.88) ค่าดัชนีความสอดคล้องเกณฑ์การประเมินทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมมีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ I-CVI อยู่ระหว่าง 0.86 ถึง 1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ เท่ากับ 0.85แบบประเมินการประเมินทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมไปทดลองใช้กับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) และทำการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.75 แบบทดสอบมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับยอมรับได้

4. ผลการประเมินความพึงพอใจโดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ I-CVI อยู่ระหว่าง 0.85 ถึง1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ S-CVI เท่ากับ 1.00 และไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) เท่ากับ 0.90 มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดีมาก

ขั้นตอนที่ 3 การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ รายวิชาการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียน (EDPE 201)ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้ยื่นข้อเสนอการวิจัยเพื่อขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมและจรรยาบรรณและการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2569 หมายเลขใบรับรองเลขที่ 2569/49 และนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน

รายวิชาการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียน (EDPE 201)ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design)วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบด้วยสถิติทดสอบที (T-test dependent)

ผลการวิจัย

1. ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จากการศึกษาเอกสารมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของ Joyce and Well (Joyce and Well, 2000) และ Phraewwanit (2023, p.45-60) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ และหลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือStad and Jigsaw ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จากเอกสาร ตำรา บทความ สื่ออิเล็กทรอนิคส์ และงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า 5 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วย (1) หลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ (2) วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ (3) เนื้อหา (4) กระบวนการ (5) กาสรุปและประเมินผล เพื่อเป็นหลักการสำคัญให้ได้ออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่าในภาพรวมคุณภาพของรูปแบบอยู่ในระดับดีมาก และสามารถนำไปพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมได้ ซึ่งหลังจากทดลองใช้รูปแบบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับที่ดีขึ้น ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของรูปแบบเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคม ภาพรวมค่า I-CVI มีค่าอยู่ที่ 1.00 และคุณภาพของรูปแบบทั้งฉบับ S-CVI มีค่า 1.00 ภาพรวมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีประสิทธิภาพ

3. ผลการประเมินการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ตารางที่ 1 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระยะเวลาการทดสอบ	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	Min	Max	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	20	5	13	9.73	2.28	19.82	.000**
หลังเรียน	30	20	11	19	16.50	2.34		

***p < .01*

จากตารางที่ 1 พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน ด้านความรู้ พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เท่ากับ 9.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.28 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.34 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (t 19.82 , Sig .00)

4. ผลการเปรียบเทียบทักษะการปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ระยะเวลาการทดสอบ	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	df	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	40	1.50	0.57	29	14.23	.000**
หลังเรียน	30	40	3.67	0.54			

***p < .01*

จากตารางที่ 2 จากการเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคม พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมก่อนเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เท่ากับ 1.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (t 14.23 , Sig .00)

5. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ตารางที่ 3 ประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประเด็นประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. เนื้อหารายวิชามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียน	4.66	0.54	ดีมาก
2.กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารงานพลศึกษาได้ชัดเจน	4.73	0.44	ดีมาก
3.เนื้อหาและกิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานจริงในโรงเรียนได้	4.73	0.44	ดีมาก
4.การทำงานกลุ่มช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์	4.73	0.44	ดีมาก

ประเด็นประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
5.รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	4.80	0.40	ดีมาก
6.การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม	4.90	0.30	ดีมาก
7.ผู้สอนมีบทบาทในการให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกในการทำงานกลุ่มอย่างเหมาะสม	4.86	0.34	ดีมาก
8.ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาร่วมกัน	4.83	0.37	ดีมาก
9.รายวิชานี้ช่วยพัฒนาความรู้และความเข้าใจด้านการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียน	4.70	0.46	ดีมาก
10.นักศึกษามีความพึงพอใจต่อภาพรวมของรายวิชาที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	4.70	0.46	ดีมาก
รวม	**4.76**	**0.24**	**ดีมาก**

จากตารางที่ 3 พบว่าผลประเมินความพึงพอใจสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$= 4.76, SD = 0.24) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับดีมากโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.90, SD = 0.30) ขณะข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยในลำดับสุดท้าย คือ เนื้อหารายวิชามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$= 4.66, SD = 0.54)

อภิปรายผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

จากการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแบบร่วมมือ จากเอกสาร ตำรา บทความ สื่ออิเล็กทรอนิคส์ และงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมี 5 องค์ประกอบ จัดทำแผนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยฝึกให้นักศึกษาทำงานเป็นทีม แต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเองส่งเสริมทักษะทางสังคมอีกทั้งยังช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการคิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน สมรรถภาพในการทำงานร่วมกัน สอดคล้องกับ Joyce and Weil (1986) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการองค์ประกอบของรูปแบบ

การจัดการเรียนรู้ให้มีองค์ประกอบในการดำเนินการ 5 ประกอบดังนี้ 1) แนวคิด และหลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ที่จะใช้ในการเรียนการสอน 3) เนื้อหา เป็นเนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้ที่จะใช้ในการเรียนการสอน 4) กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรม วิธีการ และขั้นตอนของการปฏิบัติในการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ 5)การวัดประเมินและการประเมินผลจากการศึกษาหลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วย

องค์ประกอบที่ 1 หลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยจัดทำแผนที่เน้นผู้เรียนเป็นที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันทำงานร่วมกันเพื่อเป้าหมาย กลุ่มสมาชิกมีความสัมพันธ์กันในทางบวก มีปฏิสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม จัดสถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ โดยจัดทำแผนการเรียนรู้เน้นรูปแบบเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยฝึกให้นักศึกษาทำงานเป็นทีม แต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเองส่งเสริมทักษะทางสังคมอีกทั้งยังช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการคิด เจตคติที่ดีต่อการเรียน สมรรถภาพในการทำงานร่วมกัน

องค์ประกอบที่ 3 ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคม โดยจัดทำแผนการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการวิเคราะห์ ทำงานเป็นทีม และการทำงานร่วมกัน หาแนวทางเพื่อแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

องค์ประกอบที่ 4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดทำแผนการเรียนรู้ ได้มีการนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคม 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

ขั้นที่ 2 การจัดกลุ่มแบบ STAD (Team Formation)

ขั้นที่ 3 การเรียนรู้แบบ Jigsaw (Expert Group Learning)

ขั้นที่ 4 การถ่ายทอดความรู้ในกลุ่ม STAD (Team Learning)

ขั้นที่ 5 การฝึกทักษะและการตัดสินใจร่วมกัน (Team Practice)

ขั้นที่ 6 การประเมินผลแบบ STAD (Evaluation)

ขั้นที่ 7 การสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflection)มาดำเนินการออกแบบในแผนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 5 การประเมินผล ผู้วิจัยนำขอบข่ายการประเมินผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วย การประเมินความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Practice) และความพึงพอใจ (Satisfaction Survey) เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการประเมินในแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและพัฒนาการหาคุณภาพเครื่องมือของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2.1 ผลการประเมินการสร้างรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีองค์ประกอบของรูปแบบคือ 1) หลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ (2) วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ (3) ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคม (4) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ (5) การวัดและประเมินผลจากการประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้องของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบมีความเหมาะสม และสอดคล้องสามารถนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทำการศึกษาองค์ประกอบในการพัฒนารูปแบบ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล จึงทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีความเหมาะสมและสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ Praphawan (2000, pp.15-28) ได้กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนไว้ 5 องค์ประกอบ 1. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน อธิบายความเชื่อและแนวคิดทฤษฎี ที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหากิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงาน 2. จุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน แสดงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 3. เนื้อหา ระบุเนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้รูปแบบการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ 4. กิจกรรมและขั้นตอนดำเนินงาน อธิบายวิธีการปฏิบัติหรือกระบวนการดำเนินงานเมื่อนำรูปแบบไปใช้ 5.การวัดและประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินถึงประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.2 ผลการตรวจคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ภาพรวมค่า I-CVI มีค่าอยู่ที่ 1.00 และคุณภาพของรูปแบบทั้งฉบับ S-CVI มีค่า 1.00 ภาพรวมของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Parinyarat (2024, pp. 45-60) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (GBL) เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษา1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (GBL) ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

3.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จากผลการวิจัยที่พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังการใช้รูปแบบการสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบในระยะที่1 และผ่านการตรวจคุณภาพของรูปแบบในระยะที่2 ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Suchaya (2023, pp. 55–77)ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการประดิษฐ์ท่ารำประกอบเพลงมาร์ชโรงเรียนเวียงสระ ด้วยท่ารำมโนราห์โดยการใช้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซั่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบมีคะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองมีค่า ($\bar{X}$= 25.37, S.D.= 1.90) และกลุ่มควบคุมมีค่า ($\bar{X}$= 20.44, S.D.= 2.68) และการประเมินทักษะปฏิบัติมีค่าสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.052) ทักษะการปฏิบัติการรำของนักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติทดสอบt=10.219 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05และ3) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีองค์ประกอบ6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักการแนวคิดทฤษฎี ด้านหลักการจัดการเรียนรู้ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ด้านการวัดประเมินผลและด้านแบ่งปันความสำเร็จ

3.2 ผลการประเมินทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จากการเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมพบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมก่อนเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เท่ากับ 1.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (t 14.23 , Sig .00) สอดคล้องกับ Siraya (2023, pp.101–118) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SSCS ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคพบว่านักเรียนมีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เฉลี่ย

เท่ากับ 23.93 คิดเป็นร้อยละ 75.13 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 82.14 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ Thirawan (2025, pp. 2348–2364) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาพยาบาลผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการทำงานเป็นทีม เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับพยาบาล กิจกรรมการเรียนรู้มีลักษณะ Active learning มีการอภิปราย กระตุ้นความคิด ให้แสดงความคิดเห็น และได้ลงมือปฏิบัติ ผู้สอนเป็นผู้แนะนำ ให้การสนับสนุน ใช้คำถามกระตุ้นความคิด และให้ข้อมูลป้อนกลับ ผู้เรียนควรมีความกระตือรือร้น2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2. วัตถุประสงค์ 3.กระบวนการจัดการเรียนรู้ 4.การวัดและประเมินผล และ 5) ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้มี 6 ขั้นตอน (NSIIER Model) ได้แก่ 1) ปรับพื้นฐานสร้างสัมพันธภาพ 2) กำหนดเป้าหมายร่วมกัน 3) นำสู่การเรียนรู้ 4) ลงมือปฏิบัติ 5) ประเมินเพื่อพัฒนา 6) ทบทวนสะท้อนคิด ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.25 , SD= .4584) แสดงว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในการนำไปใช้จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาพยาบาล

3.3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จากงานวิจัยผลประเมินความพึงพอใจสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.76, SD = 0.24) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับดีมากโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมมากยิ่งขึ้น ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$ = 4.90, SD = 0.30) ขณะข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยในลำดับสุดท้าย คือ เนื้อหารายวิชามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการบริหารจัดการพลศึกษาในโรงเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 4.66, SD = 0.54) สอดคล้องกับ Watchareeya (2020, pp. 67–82) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง พอลิเมอร์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค POE และการจัดการเรียนรู้แบบปกติผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมมกับ POE สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบมีดังนี้

ภาพที่ 2 แสดงรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สรุป

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ1. หลักการ 2.วัตถุประสงค์ 3.เนื้อหา 4. กระบวนการ 5.การวัดและประเมินผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำไปพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมของผู้เรียนได้ อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่มีเนื้อหาสัมพันธ์สามารถนำเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เพื่อพัฒนานักศึกษาทุกชั้นปี ดังนั้นรูปแบบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมอีกทั้งเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาในการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. สามารถนำไปใช้กับครูผู้สอน เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาตลอดภาคเรียนการศึกษา

2. สามารถนำไปใช้กับครูผู้สอน ไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาตลอดภาคเรียนการศึกษาเพื่อไปใช้พัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ของนักศึกษา

References

Artzt, A. F. & Newman, C. M. (1999). *How to use cooperative learning in the mathematics class*. National Council of Teachers of Mathematics.

Bornstein, M. H., Bellack, A. S. & Hersen, M. (1977). *Social skills training for unassertive children*. Pergamon Press.

Bucher, C. A. (1960). *Foundations of physical education*. Mosby.

Chanathip, P. (2011). *Instructional design: From concept to practice*. Chulalongkorn University Press.

Edstrand, D. W. & Dominoski, J. T. (1971). *Individual differences in problem solving*. Holt, Rinehart and Winston.

Good, C. V. (1959). *Dictionary of education*. McGraw-Hill.

Joyce, B. & Weil, M. (1986). *Models of teaching* (3rd ed.). Prentice Hall.

Kantheera, P. (2021). *Education for sustainable development according to the United Nations Sustainable Development Goals*. Chulalongkorn University Press.

Kriangsak, C. (2008). *Analytical thinking*. Success Media.

Krulik, S. & Rudnick, J. A. (1993). *Reasoning and problem solving: A handbook for elementary school teachers*. Allyn and Bacon.

Parinyarat, P. (2024). The development of cooperative learning management using STAD technique combined with game-based learning (GBL) to enhance learning achievement on foreign words in Thai language. *Journal of Education Studies, 18*(2), 45–60.

Phasapong, P. (2024). Development of a physical education learning management model to enhance problem-solving skills for Kasetsart University students. *Journal of Physical Education and Health Education, 48*(2), 90–105.

Phraewwanit, P. (2000). The development of learning achievement in Thai language. *Journal of Education, 12*(1), 45–60.

Piyarat, R. (2024). Development of a physical education instructional model to promote analytical thinking skills of Grade 5 students on principles and recreational activities. *Journal of Education, 52*(1), 112–128.

Praphawan, P. (2000). *Instructional models*. Ramkhamhaeng University Press.

Sasinan, S. (2008). *Development of thinking and problem-solving skills*. University Press.

Siraya, S. (2023). Development of problem-solving ability and mathematical communication skills of Grade 6 students using SSCS learning management combined with cooperative learning (STAD technique). *Journal of Educational Research, 18*(2), 101–118.

Suchaya, T. (2023). Development of a learning management model combined with cooperative learning (STAD technique) on designing dance movements for the Wiang Sa School march song. *Journal of Art Education, 9*(1), 55–70.

Thanarong, T. (2020). Effects of cooperative learning management in physical education on social skills of lower secondary school students. *Journal of Education, 31*(2), 45–58.

Thatsanai, K. (2003). *Development of thinking and problem-solving skills*. Chulalongkorn University Press.

Thippawan, S. (1998). *Thinking skills development*. Phatthana Khunnaphap Withayakan.

Thirawan, C. (2025). Development of a learning management model using coaching and cooperative learning approaches to enhance critical nursing practice skills and teamwork skills of nursing students. *Journal of Educational Innovation and Research, 9*(2), 2348–2364.

Tomee, P. (2024). The development of learning achievement on foreign words in Thai language of Grade 6 students using cooperative learning (STAD technique) combined with game-based learning (GBL). *Journal of Education Nakhon Sawan, 7*(3), 161–172.

Wattanaporn, R. (1999). *Techniques and activities for learner-centered learning.* Prikwan Graphic.

Watchareeya, P. (2020). A comparison of analytical thinking skills of Grade 12 students on polymers using cooperative learning (STAD technique combined with POE technique) and conventional learning. *Journal of Science Education, 15*(1), 67–82.